

Chr. Nimestad: Det glædede mig at høre den Maade, hvorpaa den høitærede Justitsminister udtalte sig, angaaende de forskjellige, deels af mig og deels af et andet æret Medlem i Forbindelse med mig, stillede Endringsforslag, og navnlig glædede det mig ogsaa at høre, at han udtalte sig for den første Deel af det Endringsforslag, jeg har stillet til § 3, og at han ligeledes erkjendte Rigtigheden af, at der blev sat en Frist, udover hvilken Fængselsaffoningen ikke kunde gaae. Jeg skal kun bemærke, at naar den høitærede Minister meente, at der i Praxis maaskee ikke vilde være saamegen Brug for en saadan Bestemmelse, saa er det maaskee Tilfældet, naar man har en Human Administration; men det er en Ulempe, at det bliver overladt til Administrationens Vilkaarlighed, hvor lang Tid den vil lade de Bedkommende sidde i Fængsel og gjøre Brug af de bestandigt paaløbende Multer til at holde dem i Fængsel. Og det maa jeg fastholde, at det er en Urimelighed, at en Mand kan holdes i Fængsel hele sin Levetid, fordi han ikke vil opfylde en mindre væsentlig Forpligtelse mod det Offentlige. Jeg vil ikke engang tale om, at der ikke i Lovgivningen er anvist nogen Vej, ad hvilken han kan slippe, naar han ikke kan opfylde Forpligtelsen; thi den Bestemmelse i Forordningen af 6te April 1842 § 7, som det ærede Medlem for Viborg Amts Ste. Valgkreds (Klein) ansøgte, handler ikke om Forpligtelser ligeoverfor det Offentlige, men om Forpligtelser ligeoverfor Private; men selv om saa var, selv om det var indskrænket til det Tilfælde, at den Bedkommende ikke vilde opfylde sin Forpligtelse, er det urimelig haardt; ganske vist er der ikke Grund til at vise ham Skansel; men det viser man heller ikke ved at sætte ham i Fængsel i eet Aar. Naar det ærede Medlem ansøgte, at man ikke havde yderligere Tvang, naar det ene Aar var gaaet, saa er det rigtigt; men det forekommer mig dog ogsaa, at det kan være nok, at han har siddet i Fængsel i eet Aar, og dermed maa Tvangen være bortfalden; i alt Fald

kunde denne Betragtning da kun føre til, at man indførte en Bestemmelse om, at naar han havde siddet i Aar i Fængsel, skulde de fremtidige Bøder kunne indbringes ved Executionen. Jeg maa derfor fremdeles tillade mig at tilraade ogsaa at stemme for den sidste Deel af Endringsforslaget under Nr. 4.

Scherning: Naar man først er gaaet ind paa at foreskrive gastronomiske Regler som Tvangsmidler, raader jeg til, at man holder sig til den antigastronomiske Regel i Endringsforslaget under Nr. 2; thi den er den meget sikkrere. Vedtage vi den idag, er der saa meget mere Udsigt til at faae den antagen imorgen.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Endringsforslag af R a m p m a n n og C h r. N i m e s t a d til § 1:

Stedetsfor Ordene, Linie 4—5: „ikke betales . . . stribdige“ sættes: „ganske eller tildeels undlader at betale samme, bliver det ikke betalt“

vedtoges eenstemmig med 64 Stemmer.

2) Endringsforslag af G a d til samme Paragraph:

3 Slutningen af Paragraphen forandres „1 Dag“ til „2 Dage“.

vedtoges med 52 Stemmer mod 25.

3) Endringsforslag af J u s t i t s m i n i s t e r e n til samme Paragraph:

3 Slutningen af Paragraphen tilføies:

„Saafremt det simple Fængsel udgjør en længere Tid end 6 Dage og derhos et Dageantal, hvori Tallet 6 ei gaaer op, bortfalder den overskydende Deel, forsaavidt den er mindre end 3 Dage, men regnes lige med 1 Dags